

ת"פ 61820/08/21 - מדינת ישראל נגד רון רואש

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 61820-08-21 מדינת ישראל נ' רואש

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם

רון רואש

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים); החזקת כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים; החזקת תחמושת, לפי סעיף 144(א) + סעיף 144(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); וסחר בסם, לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים.

2. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 11.8.21 החזיק הנאשם במחסן מתחת לדירת מגוריו ב-29.89 ק"ג נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס וכן סם מסוג חשיש במשקל של 370.19 גרם נטו. חלק קטן מהסמים היה ארוז באריזות עליהן נרשם "FILTERIA". בנוסף, החזיק הנאשם במחסן בשלושה משקלים אלקטרוניים ואריזות ריקות וכן 12 כדורי תחמושת בקוטר 9 מ"מ; 143 כדורי תחמושת בקוטר 0.22 מ"מ; ושני כדורי תחמושת בקוטר 9.38 מ"מ.

3. על פי עובדות האישום השני, במועדים שונים במהלך חודש יולי 2021 סחר הנאשם בסם מסוכן, כמפורט להלן, בכך שמכר לאחרים סם מסוג קנבוס לאחר שאלו התכתבו עמו בטלפון הנייד שלו והסכימו על כמות הסם ומחירו.

(-) ביום 6.7.21 מכר הנאשם ל-4 לפ.4 גרם סם מסוג קנבוס בתמורה ל-150 ₪.

(-) ביום 7.7.21 מכר הנאשם ל-7 לפ.4 גרם סם מסוג קנבוס במשקל שאינו ידוע, בתמורה לתשלום של 250 ₪.

(-) ביום 16.7.21 מכר הנאשם ל-7 לפ.4 גרם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 25 גרם בתמורה ל-250 ₪.

(-) במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מכר הנאשם ל-ל.ל סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 10-25 גרם בכל פעם, בתמורה לתשלום של עד 300 ₪ בכל פעם.

תסקירי שירות המבחן

4. לבקשת הנאשם, הוריתי על הפנייתו לשירות המבחן, אשר הגיש בעניינו שלושה תסקירים בהם פורטו בהרחבה נסיבות חייו, ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 31 ועתיד להפוך לאב בקרוב (הגם שנפרד לאחרונה מזוגתו). במהלך שירותו הצבאי התייתם הנאשם מאביו ולאחר מספר חודשים אמו נפטרה בפתאומיות. לאחר שחרורו מהצבא עבד בעבודות מזדמנות, לרבות כמדריך נוער בעירייה. מגיל צעיר עשה הנאשם שימוש בקנבוס, על רקע קשיים רגשיים ושירות המבחן התרשם שהוא מביע הכרה מסוימת במצבו ומעוניין לערוך שינוי בחייו. צוין כי קיימים גורמי סיכון משמעותיים אולם יש בכוחה של תכנית שיקום לסייע להפחתת רמת הסיכון במצבו והוא שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות. מהדיווח שהתקבל עלה כי הנאשם הגיע באופן קבוע לטיפול הפרטני, מסר בדיקות שתן נקיות, השתלב באופן חיובי בטיפול והביע מוטיבציה גבוהה להתקדם בו. בין לבין הוקלו תנאי השחרור בהם היה נתון הנאשם והוא שולב בעבודה. שירות המבחן התרשם כי הטיפול יעיל והמליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, לצד ענישה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות וריביון וביחס למתחם הענישה עתרה לקביעת שני מתחמים נפרדים, האחד לעבירות הסמים והאחר לעבירת החזקת התחמושת. המאשימה הפנתה לפסיקה ולערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ועתרה למתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירת החזקת התחמושת ולמתחם הנע בין 20 חודשי מאסר בפועל ועד 40 חודשי מאסר לעבירות הסמים. צוין כי מדובר בעבירות שתוכננו מראש; בכמות סמים גדולה שאף חולקה לאריזות; וכן במספר רב של מקרים בהם סחר הנאשם בסמים. ביחס לעונש הקונקרטי נטען כי יש לבכר את שיקולי ההלימה וההרתעה, אך בשל עברו הפלילי הקל של הנאשם, קבלת האחריות, הטיפול והמלצת שירות המבחן, ראוי למקם את עונשו בחלקם התחתון של מתחמי הענישה, אך לא לחרוג מהם. כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה בעבירת החזקת תחמושת כולל מאסר מותנה וביחס לעבירות הסמים טען שהנאשם מכר את הסם לשני "מכרים" בלבד וכי יש לראות את כל עבירות הסחר כאירוע אחד. נטען כי מדובר בנאשם שהודה בהזדמנות הראשונה, קיבל אחריות למעשיו ונסיבות חייו אינן קלות. כן הודגש מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם המצוי בהליך פשיטת רגל ונטען כי הוא עובד לפרנסתו ומנסה לשקם את חייו. ההגנה ביקשה להביא בחשבון את ההליך השיקומי, את התקופה הממושכת בה היה הנאשם בתנאי מעצר ממש ומעצר באיזוק אלקטרוני וטענה כי לאור כך יש לסטות ממתחם הענישה, להסתפק בעונש בעבודות שירות בצד צו מבחן ולאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקום.

7. הנאשם בדברו האחרון סיפר על השינוי שעבר, על השפעותיו החיוביות של הטיפול וציין כי הבין את חומרת מעשיו ולא ישוב עליהם.

8. להשלמת התמונה אציין כי הצדדים הסכימו על חילוט הרכוש הנזכר בכתב האישום, לרבות רכב וכסף מזומן.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

9. כאמור, הצדדים אינם חלוקים על כך שיש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים, האחד לעבירות הסמים והשני לעבירת החזקת התחמושת ואני מקבל טיעון זה. מדובר בעבירות שונות שאינן כוללות תכנית עבריינית אחת משותפת ולכן לא מתקיים מבחן הקשר ההדוק כנדרש בפסיקה. עם זאת, ביחס לעבירות הסמים, הרי שהן מקיימות את מבחן הקשר ההדוק ומשכך יש לקבוע מתחם אחד לכל עבירות הסמים (ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.2015); ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014); ע"פ 2519/14 **קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.2014); רע"פ 4760/14 **קיסלמן נ' מדינת ישראל** (7.5.2015); ע"פ 5643/14 **אחמד עיסא ואח' נ' מדינת ישראל** (23.6.2015)).

10. **הערכים המוגנים** בבסיס עבירות הסמים ברורים ומדובר בשלום גופו של המשתמש בסם ובעקיפין גם בשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממן. כמו כן מדובר בעבירות כלכליות שרווח רב בצידן. בענייננו, שימש הנאשם חלק ממערך הפצת הסמים (הכולל במקרה זה החזקת "מלאי" גדול ואף סחר בפועל) ומכאן שפגע פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים. ביחס לעבירת החזקת התחמושת הרי שמדובר בסיכון חיי אדם ופגיעה בשלמות הגוף כמו גם בשלום הציבור ובטחונו והדברים יפים במיוחד בעת האחרונה בה גבר השימוש העברייני בנשק חם (ראו לאחרונה, בשינויים המחויבים: ע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' חאמד ביאדסה** (10.5.2022) והאסמכתאות שם).

נסיבות הקשורות לביצוע העבירות: ביחס לעבירות הסמים הרי שמדובר בעבירות הכרוכות בתכנון מוקדם וכוללות הצטיידות בסמים וכלים. הנאשם החזיק כמות משמעותית מאוד של סמים (קרוב ל-30 ק"ג קנבוס; וכן 370.19 גרם חשיש) וזאת לצד אריזות ריקות ומשקלים אלקטרוניים והשילוב מקנה חומרה יתרה וברורה. אציין כי הסם שהוחזק היה תוצרת "נטו" מוכנה לשימוש. ראיתי להדגיש נתון זה שכן עם התגברות עבירות גידול הסמים, לא אחת נשמעות טענות לפיהן הגם שכל השתיל מהווה סם לפי הפקודה, היכולת לעשות שימוש בחומר הפעיל, קטנה משמעותית מהמשקל הכולל. במקרה זה, כאמור, מדובר במשקל נטו "ממש", היינו בניכוי הטרה. לכך יש להוסיף שחלק מהסמים הוחזקו כשהם ארוזים, אם כי מדובר בכמות קטנה שלא פורטה במדויק. עוד יש להביא בחשבון כי הנאשם סחר בסמים, במספר הזדמנויות, כאשר המספר המדויק אינו ידוע, אך יש להניח לטובתו את ההנחה המקלה עמו. אין לראות נסיבה מקלה בכך שהמכירות היו במשקלים נמוכים יחסית, שכן הדבר תלוי בכמות אותה מבקש הצרכן. אזכיר כי הנאשם החזיק "מלאי" גדול מאוד, כך שהיה ביכולתו לספק גם כמות גדולה יותר לו התבקשה. כן אציין שביחס לכמות נקבע כי "אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה

ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי" (רע"פ 7996/12 יוסף נ' **מדינת ישראל** (23.1.2013)). עם זאת, הבאתי בחשבון לקולה (במידה מסוימת) כי לנאשם יוחסו עבירות סחר לשני קונים בלבד, כשרוב העסקאות בוצעו עם אותו "לקוח". ביחס למטרת ביצוע העבירות ברי שהמטרה היא הפקת רווח כספי ובשים לב לכמות שהוחזקה מדובר בציפייה לרווח משמעותי.

ביחס לעבירת החזקת התחמושת אציין כי מדובר בכמות בלתי מבוטלת של תחמושת, מסוגים שונים ופוטנציאל הנזק הוא אפוא משמעותי.

11. **מדיניות הענישה:** מדיניות הענישה בעבירות סמים הקשורות לשרשרת ההפצה היא ככלל מחמירה ולנסיבות האישיות ניתן משקל מופחת. בעניין זה נקבע לא אחת כי "ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומחמירה ... [ו] כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.2017)). הענישה המחמירה נועדה להרתיע מפני ביצוע, וזאת על מנת להגן על הציבור מפני השפעותיו הקשות של הסם (רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)). עם זאת, בקביעת העונש מביא בית המשפט בחשבון את סוג הסם, הכמות, האם מדובר בהחזקה בלבד או שמא בסחר (או בשניהם) ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

12. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירות החזקת סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית אפנה לרע"פ 7570/21 **אבו סוילם נ' מדינת ישראל** (11.11.2021), בו נגזרו על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 4 ק"ג קנבוס וזאת חרף שיקום משמעותי והמלצה חיובית של שירות המבחן; רע"פ 2557/12 **תמם פרדי נ' מדינת ישראל** (5.4.2012), בו הוטלו על נאשם 14 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת 10 ק"ג קנבוס; רע"פ 7570/21 **אבו סוילם נ' מדינת ישראל** (11.11.21), בו נגזרו על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת חשיש במשקל של 2.3 ק"ג; רע"פ 5469/08 **יובל נחמני נ' מדינת ישראל** (23.06.2008) בו נידון הנאשם ל-15 חודשי מאסר לאחר שנמצא מחזיק במשאית בה נהג ארבעה שקים שהכילו סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל כולל של 36.6 ק"ג. במקרה זה בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי העובדה שהמבקש לא פעל ממניע של בצע כסף אינה מהווה שיקול להקלה בעונש שכן ראוי להרתיע גם אנשים נורמטיביים מלשמש כלי בידי עבריינים לצורך הפצת הסם; עפ"ג 38161-12-16 **אלעול נ' מדינת ישראל** (18.01.2017), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת 6 ק"ג של קנבוס ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 51006-11-21 **מדינת ישראל נ' מורשד ג'בארין** (23.6.2022), בו נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהחזיק ביחד עם אחר, בכ-6 ק"ג של סמים מסוג קנבוס וחשיש, כשחלק מהסמים ארוזים, לצד משקל אלקטרוני וציוד נוסף המיועד לטיפול בסמים וחלוקתם לאריזות.

13. בחינת מדיניות הענישה ביחס לעבירות סחר בכמות קטנה יחסית של קנביס (או חשיש) ובתמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות. אפנה למשל לרע"פ 5712/16 **יצחק אייזנבון נ' מדינת ישראל** (17.8.2016), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בגין 4 עסקאות סמים בכמויות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית; רע"פ 7150/21 **בניהו מנשירוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בריבוי

עבירות סחר בסמים ביחד עם אחר, והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון וקנס, חרף המלצה שיקומית; רע"פ 3059/21 **בר ימין נ' מדינת ישראל** (5.5.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בחמש עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס ביחד עם אחר, והחזקת סמים וכלים שלא לצריכה עצמית ונידון לשמונה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים, לאחר הליך טיפול משמעותי ואגב חריגה ממתחם הענישה; רע"פ 957/22 **לירן חבושה נ' מדינת ישראל** (8.2.2022), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בחמש עסקאות סחר בסם מסוג קנבוס והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית ונידון לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון על תנאי. בית המשפט העליון ציין כי "ממילא מקובלת עליי עמדת בית המשפט המחוזי, לפיה העונש שנגזר על המבקש הוא עונש מקל"; רע"פ 5731/21 **ואסים אבו סרחאן נ' מדינת ישראל** (22.8.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע ב-13 עסקאות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס; ע"פ 35083-09-20 **עובד נ' מדינת ישראל** (20.12.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע במספר עסקאות סחר בסם מסוג קנבוס, בכמויות קטנות לשלושה קטינים, והחזקת סם לצריכה עצמית ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס; כן אפנה לת"פ 56355-07-20 **מדינת ישראל נ' פאר בן שבתאי בן ציון** (26.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גידול קנבוס במשקל כולל של 33 ק"ג נטו, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (קוקאין במשקל 0.33 גרם נטו) והחזקת תחמושת (כ-100 כדורים) ונידון ל-28 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 30 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

14. ביחס לעבירת החזקת תחמושת אפנה לעפ"ג 49940-07-21 **עואד נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 30.9.2021), בו נדחה ערעור נאשם שנידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין החזקת שמונה מחסניות ומעל למאה כדורים וכן חשיש במשקל של 0.93 גרם לצריכה עצמית; כן אפנה לת"פ 53098-05-17 **מדינת ישראל נ' שטיינפאייר** (3.1.2018) ולאסמכתאות שנזכרו בו.

15. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את כל עבירות הסמים, המהוות אירוע אחד, נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר בפועל. ואילו, מתחם הענישה ההולם את עבירת החזקת התחמושת נע בין מאסר על תנאי ועד עונש מאסר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. עם זאת אציין כי אפשר שלאור ההחמרה הניכרת בעת האחרונה בענישה בעבירות החזקת נשק, ראוי להחמיר אף בענישה בעבירות החזקת אביזר נשק או תחמושת "בלבד" שכן תרומתה של התחמושת לכלי הנשק ברורה, ואולם לאור כך שממילא לא נכון לקבוע מתחם מחמיר יותר מהמתחם לו עתרה המאשימה, לא ארחיב (ע"פ 2524/15 **איוון שפרנוביץ נ' מדינת ישראל** (8.9.2016)).

קביעת עונשו של הנאשם

16. עיקר המחלוקת בין הצדדים הסתכמה בשאלה אם יש לבכר את שיקולי השיקום ולחרוג בשל כך ממתחם הענישה (סעיף 40ד' לחוק העונשין). אומר כבר עתה כי לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, ובהן גם את מסקנות שירות המבחן, סברתי שאין מקום במקרה זה לחרוג ממתחם הענישה, ובוודאי שלא עד כדי הימנעות מעונש מאסר בפועל. עם זאת, שיקולי השיקום יובאו בחשבון בקביעת העונש בתוך המתחם. אסביר להלן עמדתי.

17. אכן, הנאשם שלפני צעיר יחסית (כבן 31), נסיבות חייו קשות ועברו הפלילי קל וישן. עם זאת, העבירות עליהן נותן הוא את הדין חמורות וככלל ראויות לתגובה עונשית חמורה ועמדתו לעיל על מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה. נקבע לא אחת כי "כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען" (רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.2015)). מנגד, אף כאשר העבירה היא חמורה, ניתן להעדיף במקרים המתאימים את שיקולי השיקום (ע"פ 6637/17 **אליזבט קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)). בצד הלכות אלו נקבע לא אחת כי "יש לחזור ולהבהיר, כי הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכול, ובצדם ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה" (ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.2016); רע"פ 750/21 **מנשירוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2021)). כן נקבע כי לעיתים חומרת העבירה ויתר הנסיבות יביאו למסקנה לפיה "אין בתהליך שיקום, מוצלח ככל שיהיה, כדי לאיין את חומרת המעשים ואת הצורך להעניש את המבקש במאסר מאחורי סורג ובריח" (רע"פ 5066/09 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.4.2010); רע"פ 513/21 **עידן יהושע נ' מדינת ישראל** (4.3.2021)).

18. בענייננו, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע מוטיבציה גבוהה להתקדם בטיפול. גורמי הטיפול התרשמו לחיוב מתפקודו, הוא מסר בדיקות שתן נקיות, עובד כיום לפרנסתו והצהיר שהוא מעוניין לשקם את חייו. עם זאת, כידוע "בית המשפט איננו כבול להמלצותיו של שירות המבחן... ובכל הנוגע לאינטרס השיקומי, הרי שמדובר מדובר בשיקול נוסף, אחד מיני רבים, אותו על בית המשפט לשקול, לצד יתר שיקולי הענישה" (רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.2015); ע"פ 5376/15 **ניסים ביטון נ' מדינת ישראל** (11.2.2016)). יש לזכור עוד כי המלצת שירות המבחן מבוססת במקרה זה על תפקודו של הנאשם בחודשים האחרונים בלבד ואינני סבור שניתן לבסס מסקנה בדבר סיכויי שיקום ממשיים על בסיס הליך ראשוני זה, לא כל שכן בשים לב לטיב השיקום שנדרש לאור חומרת העבירות. בעניין זה נקבע כי "המשקל שיש לתת לשיקולי שיקום אמור להיות מושפע מאורכה של כבדת הדרך שכבר עבר הנאשם" (ע"פ 1167/21 **טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל** (31.5.2021)) ואינני סבור כי הטיפול בו השתתף הנאשם בששת החודשים האחרונים יכול לבסס מסקנה בדבר סיכויי שיקום משמעותיים המצדיקים לזנוח כליל את שיקול ההלימה (ראו עפ"ג 57187-07-21 **מנשירובואח' נ' מדינת ישראל** (14.10.2021); הרכב כב' הנשיא שפירא). אציין בעניין זה כי הנאשם המשיך להחזיק בפני שירות המבחן בגרסה מיתממת לפיה מצא את הסמים (מעל 30 ק"ג!) והתחמושת בעת טיול ונטלם לרשותו לצורך שימוש עצמי. כידוע, לצורך הערכת סיכויי השיקום על בית המשפט להשתכנע שהנאשם עבר שינוי תודעתי ביחסו לעבירה וכי הוא מכיר בסיבות שהביאוהו לקיים אורח חיים עברייני ומתנער מהן (ע"פ 6637/17 **אליזבט קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)). נראה כי מי אשר ממשיך להחזיק בפני גורמי הטיפול בגרסה כגון זו אינו יכול לטעון ברצינות שעבר שינוי תודעתי המלמד על סיכויים נמוכים להישנות עבירות (ואפשר שאף גורמי הטיפול ראוי שישקפו זאת בפני נאשמים בזמן אמת). הצטיידות בכמות כה גדולה של סמים, ומכירתם לאחרים, מלמדת על מעורבות עמוקה בעולם העברייני ובהתאמה, אפוא, יש לדרוש ראיות מבוססות בדבר התרחקות מעולם זה, ובכלל זה לחשוף בגילוי לב את גורמי הטיפול לאופן בו התדרדר הנאשם למצב ממנו מבקש הוא לצאת. הדרך בה נהג הנאשם עם גורמי הטיפול אינה מלמדת על עמידה בדרישה זו והיא גם אינה מלמדת על נטילת אחריות מלאה, שאף היא מקשה על הגעה למסקנה בדבר סיכויי שיקום ממשיים (ע"פ 8687/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.2021), פסקאות 10-11). אכן, הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות בחודשים האחרונים ואולם, הוא לא עבר עבירות קלאסיות של "מכור" (כגון עבירות רכוש קלות למימון הסם) אלא עבירות של סוחר סמים המהווה חלק ממשי במערך הפצת הסמים ומשכך הוא נדרש לשיקום עמוק יותר מאשר הצגת בדיקות שתן נקיות ורצון מילולי לשינוי. ודוק: לא התעלמתי מטענת הנאשם בפני לפיה לא אמר לשירות המבחן כי מצא את הסמים והתחמושת, אלא אך חזר על גרסתו במשטרה, ואולם דומה שאין ממש בטענה זו ודי להפנות להתרשמות שירות המבחן לפיה הנאשם התקשה

להתייחס לסיבה בגינה נטל גם את התחמושת. ברי, אפוא, שהתקיימה שיחה על אודות הגיונה של גרסה זו ולא מדובר היה רק בחזרה על שנאמר במשטרה. יש לראות, אפוא, גם בגרסה בבית המשפט המשך לאופן בו נהג הנאשם עד כה שאינו מעיד על שינוי תודעתי. בעניין זה יפים הדברים הבאים, שאף הם צוינו בגין עבירות סמים דומות:

"הדעת נותנת כי עבירה מהסוג שביצע המערער אינה פרי מעידה רגעית, ואין די בהכאה על חטא כדי להצביע על שיקומו של מי שעד לאותה עת ניהל אורח חיים נורמטיבי וחיובי והנה לפתע, הגם שעל רקע משברי כפי שצוין בתסקיר, ביצע עבירה כה חמורה המצריכה קשר עם גורמים עברייניים ואשר מעידה על מוכנות להשתתפות בפעילות פורצת חוק, כשעל פי הודאת המערער נועד הסם שהחזיק, כשהוא מחולק לעשרות מנות, להספקה לאחרים" (ע"פ 971/21 עמנואל אמצ'י נ' מדינת ישראל (31.3.2021))

19. מסקנתי היא אפוא שלא הוכחו סיכויי שיקום ממשיים באופן המצדיק חריגה ממתחם הענישה. כאן המקום להתייחס לטענה לפיה כליאת הנאשם כיום לא תניב כל תועלת, אלא תפגע דווקא בהליך השיקום, שכן לכל היותר מדובר יהיה במאסר קצר יחסית (בשל ניכוי תקופת המעצר וכן בשים לב לאפשרות לשחרור מוקדם). טענה זו רלוונטית כמובן רק אם מוכחים סיכויי שיקום המצדיקים חריגה מהמתחם ולא כך הוא המצב בענייננו. עם זאת אתיחס לטענה ואומר כי אכן, לא אחת מתמודד בית המשפט עם שאלה זו ושואל עצמו שמא עונש המאסר יביא בסופו של יום יותר נזק מאשר תועלת ושמא לא עדיף להטיל, בשל כך, עונש מאסר בעבודות שירות בצד צו מבחן, אשר ישיג ענישה מוחשית בצד שמירה על המשך ההליך הטיפולי (ראו בעניין זה דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"צ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.2017), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין). במקרה זה, כאמור, ההליך השיקומי שעבר הנאשם אינו מביא למסקנה לפיה ראוי להימנע מעונש מאסר ומתחייבת העדפת שיקולי ההלימה וההרתעה. בכל מקרה, ככל שאכן הנאשם עבר שינוי תודעתי כטענתו ופניו לשינוי, ממילא לא יהיה בעונש המאסר לפגוע בסיכויי השיקום והוא יוכל להמשיך במגמה זו לאחר סיום עונשו, שאחרת ממילא אין הצדקה להתחשב בהליך שעבר על רקע חומרת העבירות (ראו: "מסופקני, אם תהליך שיקום שיתמוטט בקלות, בעקבות עונש מאסר לתקופה קצרה, הוא כזה שראוי ליתן לו משקל ממשי בקביעת העונש" (ע"פ 2421/21 ברמי נ' מדינת ישראל (7.7.2022)). בכל מקרה, כאמור, לא שוכנתי שעונש מאסר יפגע בסיכויי השיקום.

20. סיכומי של דבר, לא הוכחו סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים זניחת שיקולי ההלימה וההרתעה, במיוחד על רקע חומרת העבירות. משכך, העונש שייקבע יהיה בגדרי מתחם הענישה.

21. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית, את הודאתו בעבירות, אשר ביטאה חרטה וקבלת אחריות (אם כי לא מלאה כאמור) ואת העובדה כי מאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הבאתי גם בחשבון את המלצות שירות המבחן. אף אם לא היה בכך להצדיק חריגה ממתחם הענישה, יש בהתרשמות שירות המבחן להצדיק הקלה בענישה בגדרי המתחם (ע"פ 5718/16 מיכל זהבי נ' מדינת ישראל (21.11.2016)). הבאתי בחשבון את נסיבות החיים הקשות ואת העבר הפלילי הקל בצד העובדה שחלפה תקופה ארוכה מאז העבירה הקודמת. הבאתי גם בחשבון את התקופה בה שהה הנאשם במעצר ממש, את התקופה בה שהה באיזוק אלקטרוני ובהמשך בתנאים מגבילים. לאור כך העונש שיוטל יהיה בתחתית מתחם הענישה. ברי בעיני כי עונש מאסר (ואף בתחתית המתחם) עלול לפגוע בנאשם ובמשפחתו באופן שאינו קל. פגיעה זו היא נגזרת טבעית של מהות עונש המאסר ועל רקע העובדה

שזוגתו (בנפרד) עומדת ללדת הפגיעה תהא אף קשה יותר. נותר אפוא לקוות כי הנאשם אכן יתמיד לאחר סיום עונשו במגמה החיובית העולה מתסקירי שירות המבחן ויהא זה אפוא לטובתו האישית, לטובת משפחתו ואף לטובת החברה.

22. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים. מתקופה זו יש לנכות את ימי המעצר בהם שהה הנאשם: 11.8.21 - 11.11.21

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין.

ד. **קנס בסך 5,000 ₪.** הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים כאשר הראשון בהם ביום 1.12.2022 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים במועד תעמיד את יתרת הסכום לפירעון מיידי. יצוין כי בקביעת גובה הקנס הבאתי בחשבון את הסכמת הנאשם לחילוט רכבו.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

• **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**

• **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. אני פוסל את רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 6 חודשים וזאת על תנאי כאשר התנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים. על רקע העונש הכולל והעובדה שנמסרו בדיקת שתן נקיות לאורך זמן, אני נמנע מפסילת הרישיון בפועל ומסתפק בפסילה מותנית וזאת במטרה לסייע בשיקום הנאשם.

ו. בהתאם להסכמת הצדדים אני מורה על חילוט הרכוש המפורט בכתב האישום המתוקן. את הסמים יש להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.